

Tey vóru fermd fyri 50 árum síðan

Jákup Dahl, vanligi nevndur provst Dahl, doyði bert tvey ár eftir at hann hevði havt seinastu ferming sína í Havnar kirkju. Tá konfirmentarnir hildu 50 ára dagin leygardagin 6. oktober, varð samstundis farið út á kirkjugarðin at leggja blómur á grøvina hjá provst Dahl.

Foto: Tórfinn Smith

Aftaná andagtslótuna í Havnar kirkju, var henda myndin tikin av teimum, sum hittuast á 50 ára degnum. Aftast siggjast: Tórbjørn Simonsen Nólsoy, Poul Gaard Hansen Tórshavn, Ulf Zachariasen Tórshavn, Kris Guttesen Tórshavn, Johan Tauser Tórshavn, Arne Debes Tórshavn, Johanna Hansen Nólsoy (gift Zachariasen Sandur), Herborg Nybo Hvítanes (gift Danielsen Kaldbak). Fremst siggjast: Hans Peder Brekkstein Velbastað, Malla Tórsheim Argir, Jona Henriksen Tórshavn, Ebba Joensen Koltur (gift Müller Kvívík) og Maria Johansen, Tórshavn.

6. oktober fyri 50 árum síðan, vóru 36 konfirmentar fermdir í Havnar kirkju. Tað var provst Dahl, sum fermdi tey ungu. Hetta var samstundis seinasta konfirmatióin hjá provst Dahl. Hann doyði bert tvey ár seinna.

Konfirmentarnir hildu - nú 50 ára dagurin fyri fermingini var, at tey skuldu gera okkurt burtúr.

Boð varð sent út til teir konfirmentar, sum búgva í Føroyum. Ov seint kom hetta í lag, og tí vóru ikki stundir at boða

teimum frá, sum í dag búgva uttanlanda.

Dagurin var hildin á tann hátt, at fólk hittust í Havnar kirkju og hildu eina andagtslótuna og minnst aftur á fermingardagin og tað, sum provst Dahl hevði sagt fyri 50 árum síðan.

Jona Henriksen var ein teirra, sum varð fermd henda dagin, og hon minnst, at provst Dahl segði teimum m.a. "Um stutta tíð skal eg standa Gudi til svars fyri øllum teimum konfirmentum, sum eg havi fermt." Annars tosaðu vit

eisini um skemtiligar hendingar, sum vit mintust aftur á, um tíðina tá vit gingu at lesa, sigur Jona.

Aftaná hátíðarlótuna í Havnar kirkju, fóru øll á Sjómansheimið, har hugnaligt døgurðaborðhald var, og nógv prát um

gamlar dagar og tað, sum tann einstaki mintist aftur á.

Seinni varð farið út á kirkjugarðin at leggja blómur á grøvina hjá provst Dahl.

Dagny

Frá føroyska landsliðshópinum — í Ishøj

Sosialurin var við, tá ið føroyska landsliðið vandi á Ishøj stadion um vikuskiftið. Og leikararnir vóru sjálvsagt spentir — og ikki sørt bjartskygdir.

Um fyratiðina leygardagin mætti landsliðshópin upp til venjing á Ishøj

stadion. Hýrurin var góður, og allir tóktust vera rimuliga væl fyri.

Jan og Mikkjal

Jan Dam og Mikkjal Danielsen stríðast báðir

við skaðar, teir hava fingið, men vóna tó báðir at vera við í dystinum mikudagin.

Mikkjal fekk eina fiburspreiðing næstseinasta friggjadag, men leikti kortini sunnudagin eftir. Hann fær í løtuni viðgerð frá danska fysioterapeutinum, ið knýttur er at føroyska landsliðnum. Jan

Dam fær eisini viðgerð, men ikki fyri nakra fiburspreiðing. Jan hevur kókt fótin.

Sæð fram til dystin

Mikkjal helt fyri, at nú hevði hann sæð fram til dystin við spenningi, so tað hevði verið spell ikki at kunna leikt við.

Jens Martin skaða

Undir venjingini hendi tað sera óheppna, at kendi málverji okkara, Jens Martin Knudsen, fekk skaða í hondina, og noyddist at gevast. Men kortini er ikki vist, at hann ikki fær veri við móti Danmark. Sjálvur ivast hann ikki. «Sjálvandi verðið eg við», helt hann fyri.

Bara teir ikki fáa »kultursjokk«

Jákup Simonsen, limur í fótbóltsambandinum, og liðleiðari hjá landsliðnum, sigur í samrøðu við Sosialin, at tað uttan iva kann tykjast ógilt at koma at leika framman fyri eini mannamúgvu uppá eini triatíúsund fólk. «Bara teir ikki fáa kultursjokk», heldur hann fyri.

Jákup sigur annars, at teir allir fara at berjast fyri at fáa eitt so heiðurligt úrslit sum gjørligt. Og hóast teir fáa nakrar strævnar dagar upp undir dystin, fara teir at gera sitt til at vera væl fyri móti dønnum.

Framhald á síðu 19